

N:o 175.

Af Herr A. F. Pettersson från Malmöhus län: Angående ändring i stadgandena rörande försäljning af vin.

Vid försäljning af brännvin eller andra spirituösa drycker bestämmer lagen en utskänkingsavgift af 40 öre per kanna, samt vid minutförsäljning 25 öre per kanna, men deremot få alla slags viner säljas af hvem som helst utan all avgift, fastän äfven vin innehåller mycket alkohol, hvilkens fria försäljning i hög grad ökat vinkonsumtionen. Då detta är en orättvisa gent emot den fattige, som får betala hög konsumtionsskatt för sitt brännvin, så anser jag en ändring derutinnan nödvändig och rättvis.

Som brännvin beskattas med 70 öre och vin med endast 44 öre per kanna, fastän det sistnämnda kostar mångdubbelt mera, så anser jag att vin i förhållande till dess högre värde borde draga en utskänkningsskatt af 1½ R:dr per kanna samt en minuteringskatt af 1 R:dr per kanna, att ingå till kommunen liksom öfriga försäljningsavgifter och att rättighet till vinförsäljning borde för sig särskildt inropas på offentlig auktion, så att det till följd af sin högre avgift kunde betalas högre af dem, som behöfde vinförsäljningsrättighet. Som vin nu kan säljas utan särskild rättighet, avgiftsfritt, så handlar hvar-enda landthandlare dermed och snart nog torde konstgjordt dåligt vin uttränga all annan spirituosa-konsumtion, om denna handel får obehindradt avgiftsfri fortgå, på samma gång som alla möjliga band finnas på brännvinsförsäljningen. Förr var det endast den rike, som konsumerade vin, men har dess försäljning genom sin frihet nedträngt äfven till de lägre klasserna, hvilket snart nog kan leda derhän, att oerhörda summor komma att från landet utgå för importerade viner, fastän billigare spirituosa i öfverflöd kan tillverkas inom eget land, blott derföre att försäljningslagen gynnar vinet, men hämmar det inhemska brännvinets försäljning.

På grund af hvad jag här anfört vågar jag föreslå:

att all vinförsäljning må inom landet förbjudas, med mindre än att rättighet till sådan försäljning vunnits genom inrop på offentlig auktion i likhet med nuvarande lagstadganden för annan spirituosa; skolande dock alla, som sådant önska, kunna vinna dylik rättighet, sedan

sedan, efter ansökning derom, offentlig auktion utlysts, då den högstbjudandes anbud antages, samt att härför inflytande skatt skall fördelas på samma sätt, som nu eger rum med afgifterna för försäljning af annan spirituosa.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

A. F. Pettersson,
från Malmöhus län.

N:o 176.

Herr **A. E. Nordenskiöld:** *Om anslag till fortsättning af landets geologiska undersökning samt om Geologiska karteverkets förhållande med Naturhistoriska Riksmuseum.*

Vid beviljandet förlidet år af det begärda anslaget för fortsättning af Sveriges geologiska undersökning fästade jag Kammarens uppmärksamhet på det mindre tillfredsställande resultat, dessa med betydliga kostnader utförda arbeten hittills lemnat, och jag påpekade tillika den orsak, som efter mitt förmenande verksammast bidrog till detta menliga förhållande.

Då mina anmärkingar, såsom för sent väckta, för tillfället ej föranledde till någon åtgärd, nödgas jag nu återkomma till samma för vårt lands industri, bergs- och jordbruk ej ovigtiga fråga.

Den utveckling, som alla grenar af industrien och jordbruket under det sista århundradet vunnit, har gjort desamma beroende af en mängd, ur den fasta jordskorpan hemtade råmaterialier, hvilka, på några få undantag när, förut betraktats såsom alldeles värdelösa. Ett lands rikedom kan derföre numera till ej obetydlig del uppskattas efter dess tillgångar på tekniskt användbara sten- eller jordarter, och ofta nog utgör upptäckten af ett dylikt, förut oanvändbart ämne ett lifsvilkor för någon af dess näringar — såsom exempel vill jag blott anföra det inflytande upptäckten af ett mäktigt fosfatlager för det närvarande skulle hafva på vårt åkerbruk.